

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :

Διευθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1895 ἕως 15 Μαρτίου 1896 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητὴς ἄνευ προπληρωμῆς ἑκάστος συνδρομητὴς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1895 καὶ 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἐξ
Ἡ προσοχὴ Ἀνατολῆς ἐστράφη νῦν πρὸς τὴν Ἑρυθραίαν, ἥτις ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν καθ' ἃς χιλιάδες στρατιωτῶν ἰταλῶν ἔπεσαν ὑπὸ τὰ βέλη τῶν Ἀβυσσινῶν ἢ αἰχμάλωτοι περιάγονται ἀνὰ μέσον τῶν ἀπωτάτων ἐκείνων χωρῶν. Οὐδεὶς πλέον γίγνεται λόγος περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ μετ' ἄκρας ἀνυπομονησίας ἀναμένεται ἡ ἀπόφασις τοῦ νέου ἰταλικοῦ ὑπουργείου ὑπερ κατηρτίσθαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ρουδίνου. Θὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ θὰ παύσῃ ἡ κατὰ τῶν Ἀβυσσινῶν ἐκστρατεία; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ σκεφθῇ. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐρειδόμενος εἰς τὰ φιλικὰ αἰσθήματα τῶν συμμάχων Δυνάμεων, Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐδήλωσεν, ὡς τηλεγραφῆται, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐν Ἀβυσσινίᾳ πολιτικὴν. Ὁμιλῶν δὲ πρὸς αὐλικὸν πρόσωπον «ἂν εὐρεθῶ (εἶπεν) εἰς ἀδμονίαν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους εἶμαι ἔτοιμος νὰ παραιτηθῶ ἀπέναντι τῆς πατρίδος. Εἰρήνην πρὸς τὸν Νεγκὺς μόνον Ἐμμανουὴλ ὁ δαύτερος θὰ κάμῃ· ὁ Οὐμβέρτος οὐδέποτε.» Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰταλικὸς λαός, αἱ μητέρες αἱ ἀπολέσασαι τὰ τέκνα τῶν, αἱ γυναῖκες αἱ στερηθεῖσαι τοὺς συζύγους τῶν, ἡ ἰταλίκα ἅπασα ἀπεφάνθη πανδημῶς, διὰ διαδηλώσεων, στάσεων κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ θορύβου, ὅτι δὲν θέλει τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀβυσσινίας, δὲν συμμερίζεται τὰ αἰσθήματα οὔτε τοῦ Κρίσπη οὔτε τοῦ Βασιλέως. Ὁ Κρίσπης ἀνετράπη καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ὁ θρόνος τοῦ Οὐμβέρτου θὰ ἀνατραπῇ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Τάγματα στρατοῦ ἐκκινήσαντα ἐκ Παθίας διὰ τὴν Ἑρυθραίαν παρεκωλύθησαν ὑπὸ τῶν ἰταλίδων αἰτινες κατέπεσαν ἀνὰ χιλιάδες ἐπὶ τῶν γραμμῶν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἡμπόδισαν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ. Γόσι ἀντηχοῦσιν εἰς τὰς ἰταλικὰς ἐστίας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀνθους τῆς ἰταλικῆς νύμφης καὶ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἣν ὑπέστησαν τὰ ἰταλικά ὅπλα. Εἰκονίζοντες πιστῶς καὶ ἀμερολήπτως τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, αἰσθανόμεθα οὐχὶ χαιρεκακίαν, ἀλλ' εἰλικρινεστάτην συμπάθειαν ἐπὶ τῆς ἀτυχήμασι. Οὐδ' εἶνε ὀρθαὶ αἱ προλήψεις ὑφ' ὧν κατέχονται κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους, πλεῖστοι τῶν ἐλλήνων ἀπὸ τοῦ πρὸ δεκαετίας ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Τὸ ἐλεεινὸν ἐκεῖνο ὀλίθημα (κατὰ τὴν Ν. Ἡμέραν) ἐνὸς ἀσήμεου αὐλοκόλακος, τοῦ Ροβιάν, ἀπεδοκιμάσθη, μετ' οὐ πολὺ, ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ διὰ στόματος τοῦ Κρίσπη φωνήσαντος ὡς πρωθυπουργοῦ ἐν μέσῃ Βουλῇ «ἀπεδοκιμάσα τότε τὴν ναυτικὴν διαδήλωσιν καὶ τὴν ἀποδοκιμάζω καὶ σήμερον.» Ἀλλως τε, παροδικὸν ἐπεισόδιον δὲν ἰσχύει νὰ διαρρήξῃ ὑ-

περδισχιλιεῖς δεσμούς. Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι αἰσθανόμεθα τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀπηλλαγμένην πάσης συστηματικῆς ἐχθρότητος δικαιούμεθα νὰ ἐλευθεροστομήσωμεν πρὸ τῆς συμφορᾶς τοῦ ἀδελφοῦ ἔθνους. Τὴν ἀφρικανικὴν ἐκστρατείαν φαίνεται ὅτι κατηρτίσθη ὁ Θεὸς διότι ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἐπιχειρήσις ἀδίκος ἢ οὐδεμία θυσία δύναται νὰ ἐξαγνίσῃ. Μόλις ἀποκτήσαντες τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, οἱ ἰταλοὶ ἐπεβουλεύθησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐτέρου λαοῦ, ἐξέλεξαν δὲ λαὸν ἄξιον πάσης τιμῆς καὶ πάσης συμπαθείας. Τεθέντες ὑπὸ τῆς προνοίας παρὰ τὴν Σουδανίαν ἐρημον, ἥτις τσάκισ ἐγένετο τὸ ὁμητήριον φανατικωτάτων μωαμεθανικῶν ἐπιδρομῶν, μηδὰ μόνον δυνάμενοι νὰ προσδοκῶσιν ἀρωγὴν, οἱ Ἀβυσσινιοὶ κατάρθρωσαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας νὰ σώσωσι διὰ ποταμῶν αἵματος τὴν χριστιανικὴν αὐτῶν πίστιν καὶ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ. Δύνανται νὰ προβάλλωσι τὸν πολιτισμὸν ὡς δικαιολογίαν οἱ Γάλλοι ὑποτάσσοντες τὸν βασιλέα τῆς Δαχομένης, σφάζοντα κατ' ἔτος χιλιάδας θυμάτων, ἢ οἱ Ἀγγλοὶ περαινόντες διὰ τῶν ὀπλῶν καὶ θυσίαν πρὸ τῶν εἰδώλων ἐν Κουμχασῇ. Ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς Ἀβυσσινιοὶ εἰς τίνα ἀρχὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡμερώσεως προσέκρουσαν; Τίνα ἠδίκησαν; Ἡ διαγωγή τῶν πρὸς τὴν γενναίαν φρουρὰν τοῦ Μακαλέ, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς τραυματίας, ἀπέδειξεν ὅτι, καίπερ μὴ φέροντες ὑποδήματα εἶνε προσίτοι εἰς τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὸ χωρίον Ἀνέξα-Γενίτσαρη καὶ ὁ κ. Καραπάνος — Τὸ ἐνοικίασεν εἰς ἑνα τυραννὸν Φουὰτ βέην. — Τί τραβοῦν οἱ καὶ μέντοι — Ὁ κ. Καραπάνος ὑπεσχέθη ἀλλ' ἐλησμόνησε. — Εἶνε μεγάλη ἁμαρτία.

Ἐπανακάμπτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν πατρίδα μου, τὸ ἐσπέρας ἐν τινὶ ξενοδοχείῳ ἐν Πρεβέζῃ εἶδον ἀρκετοὺς ἀνδρας καὶ γυναῖκας παραπενομένους ἐναντίον τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, πρῶτον Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ περιεργείας ἠρώτησα αὐτοὺς τί παράπονα ἔχουσιν, οὗτοι δὲ μετὰ βαρυαλογούσης ὄντως ψυχῆς μοὶ διηγήθησαν τὰ ἐξῆς. «Ὁ κ. Καραπάνος, εἶπον, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λούρου ἔχει μερικὰ τοιφλίκια, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Ἀνέξα-Γενίτσαρη, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ἐνοικίασεν εἰς τίνα διαβόητον Φουὰτ-βέην. Ὁ βένης οὗτος, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἴσως ἔχετε ἀναγνώσει εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἅμα ἔλαβε τὸ ἐνοικιαστήριον ἐγγράφον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ χωρία μας, ἤρχισε κατὰ τὴν συνήθειάν του νὰ μᾶς καταπιέζῃ καὶ κατατυραννῇ διαφοροτρόπως. Ἐπεχείρησεν ἐν πρώτοις νὰ λάβῃ χόρτον τινά, τὸν ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐχρησιμοποιοῦμεν πρὸς τροφήν τῶν ζώων μας. Ἐδίδωκε τὰ ζῖα μᾶς ἀπὸ τὸν κησλᾶν καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐφόρνευσε καὶ ἤρπασε παρὰ νόμους, ἐνῶ ἄλλοτε εἰχομεν τὸ δικαίωμα νὰ βόσκωμεν αὐτὰ ἐν τῷ κησλᾷ μέχρι τὸς 14ης Ν)βρίου. Ἐπὶ μένει νὰ πληρωθῇ διὰ μερικὰ προϊόντα εἰς χρήματα καὶ εἰς τιμὰς, ὅσας, ἡ ἐγνωσμένη παρὰ πάντων ἀπληστία αὐτοῦ, ἐπιβάλλει εἰς αὐτόν, ἐνῶ ὁ νόμος ὁρίζει νὰ λαμβάνωνται ταῦτα εἰς εἶδος· ἔκαυσε φράκτας, ἔθραυσεν ἄροτρα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, μᾶς ἀφῆρεσε τοὺς εὐφορώτερους ἀγρούς, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνάγ-

κην νὰ λιμοκτονήσωμεν, ἄλλους ἐξ ἡμῶν θέλει νὰ διώξῃ καὶ πλείστας ἄλλας αὐθαιρεσίας καὶ ἀδικίας διαπράττει εἰς τὰ χωρία μας. Τὸ δὲ πάντων σκληρότατον, ἐσχάτως προέβη καὶ εἰς πυρπόλησιν οἰκιῶν. Βλέπετε ἐκεῖνον, εἶπον καὶ μοι ἐδείξαν χωρικὸν τινα, ὀνομάζεται Γεώργιος Βελῆς, εἶνε οἰκογενειάρχης πολυμελοῦς οἰκογενείας, τοῦ ἑκαύσαν τὸ σπῆτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ βέη μετὰ παντός, ὅτι εἶχε πρὸς συντήρησίν του, καὶ τώρα μένει ἄνευ στέγης, ἄνευ τροφῆς, κινδυνεύων νὰ ἀποθάνῃ ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψυχροῦ τοῦ χειμῶνος αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκογένειά του· ἐξ ἄλλου μᾶς παρασύρει εἰς τὰ δικαστήρια διὰ παραλόγους ἀξιώσεις ἐπὶ δέκα μῆνας, ἀνδρας καὶ γυναῖκας, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἱερέων μας ἐξαιρουμένων. Οἱ ἐν Λούρῳ δικασταὶ ἐπηρεάζονται ὑπὸ τοῦ βέη καὶ τοῦ κ. Καραπάνου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου γνωρίζοντες ὅτι ἀδυνατοῦμεν ἐλλείψει χρημάτων πρὸς ἐφέσεις καὶ ἀναίρεσεις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδίδουσι τοιαύτας, δι' ὧν μᾶς καταδικάζουσιν εἰς παρὰ νόμους ἀποζημιώσεις καὶ πρόστιμα καὶ μᾶς φυλακίζουν εἰς τὰ βουδρούμια ὡς κακούργους. Ἀπόδειξις δὲ τῶν τοιούτων ἐξ ἐπηρείας ἀποφάσεων εἶνε ἡ ἀκύρωσις ἐν τῷ Ἐφετείῳ Πρεβέζης δύο ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου Λούρου. Ἐν γένει, μοὶ λέγουσιν, ἡ θέσις μας εἶνε λυπηρὰ καὶ σπαραξικάρδιος· ὁ κ. Καραπάνος ἐν συνεννοήσει πρὸς τὸν βέην ἀπεφάσισαν τὴν κατερήμωσιν τῶν δύο χωρίων μας καὶ τὴν καταστροφὴν ἑκατὸν καὶ πλέον οἰκογενειῶν. Χαρίζομενα εἰς τὸν βέην τὰ μέλη τοῦ Πρωτοδικείου Λούρου κατεδίδικαν τὰς γυναῖκας ταύτας, δείξαντες εἰς ἐμὲ βακκενδύτους τινὰς καὶ ἀνυποδότηους γυναῖκας, εἰς τετράμηνον φυλάκισιν, ἐπειδὴ δῆθεν ἡμπόδισαν τὸν κλητῆρα τοῦ Πρωτοδικείου νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχέσιν τινα. Ἐφεσιβάλλομεν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ὑπεβλήθημεν εἰς ἐξόδα, ἐπειδὴ ἤλθομεν τρεῖς φορές εἰς Πρεβέζαν τόσους ἀνδρας καὶ γυναῖκας, ὅσους βλέπετε ἐνταῦθα. Ἀδελφοί μου, τοῖς εἶπον, δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω εὐκόλως ὅτι ὁ κ. Καραπάνος ἀπεφάσισε τὴν καταστροφὴν ἑκατὸν οἰκογενειῶν, ὡς λέγετε, ἴσως δὲν γνωρίζει τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὑποφέρετε. Τὰ πάντα γνωρίζει, μοὶ ἀπεκρίθησαν, διότι καὶ εἰς Ἀθήνας μετέβημεν καὶ εἰς Ἄρταν, ὅτε ἦλθε διὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ δι' ἐπιστολῶν μας ἐξεθέσαμεν πρὸς αὐτὸν τὴν κατάστασιν μας ταύτην καὶ παρεκαλέσαμεν αὐτόν ὅπως μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς ἀπληστίας καὶ τῆς τυραννίας τοῦ βέη, ἀλλ' ὡς ἀπάντησιν λαμβάνομεν κενὰς μόνον ὑποσχέσεις ἄνευ ἀποτελέσματος· ἐσχάτως μάλιστα μᾶς ἔγραψεν ἡ νὰ ἐνδύσωμεν εἰς τὰς ὁρέξεις τοῦ βέη ἢ νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἶπομεν, ἐξόδα δὲν ἔχομεν διὰ νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς δικαστικούς ἀγῶνας μετὰ τοῦ βέη ἀνεφέρομεν εἰς τὸν Διοικητὴν Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Ἰωαννίνων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κοινού ἐστείλαν ἐπίτηδες ἐξελεγκτὴν καὶ ἐξήτασε τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν εἶνε συμφέρον εἰς τὸν κ. Καραπάνον, τοῖς εἶπον, νὰ ἔχῃ περισσότερους τοιφλίκας εἰς τὰ τοιφλίκιά του καὶ εὐφορώτερους ὅσον τὸ δυνατόν; Βεβαίως, μοὶ εἶπον, εἶνε μετὰ συμφέρον τοῦτο εἰς πάντα ἰδιοκτήτην, ἀλλ' ὁ βένης ὑπεσχέθη εἰς τὸν κ. Καραπάνον ὅτι θὰ τῷ τακτοποιήσῃ ὅθεν τὰ τοιφλίκια του καὶ μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν θὰ παραδῶσιν εἰς αὐτόν ἄλλην Καλλιφρονίαν. Ἐκ τῶν ὑποσχέσεων δὲ τούτων γαργαλισθεὶς ὁ κ. Καραπάνος δὲν ἐνε-

θυμήθη εις ποίαν κατάστασιν παρέλαβεν άλλα τσιφλικά του παρ' άλλων έννοικιαστών και πώς επληρώθη παρ' αυτών τό έννοικιον.

Μετά ταύτα άποκυρθείς εις τό δωμάτιόν μου έσκεπτόμην, πώς ό κ. Καραπάνος, παρά του οποίου τό Έθνος άναμένει τόσα καλά παρέδωκε τόσσους χριστιανούς εις τήν διάθεσιν του φαβερωτάτου των χριστιανών τυράννου Φουάτ-Βέη.

Έπειδή όμως άρκετά πρός τόν χώρον της έφημερίδος έγραψα, δι' άλλης μου έπιστολής θέλω επανέλθω πάλιν επί του ζητήματος τούτου.

ΕΚ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Τήν 14ην παρελθόντος μηνός Ιανουαρίου έτελέσθη εν τῷ ιερῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς ἡμετέρας πόλεως, λειτουργήσας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορυτσᾶς κ. Γερβασίου, σεμνοτάτη και ἐπιβόηλος ἐπιμνημόσυνη τελετή ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰδίου εὐεργέτου τῆς πόλεως ἡμῶν Θωμᾶ Ἀν. Ἀδάμ, τελευταίαντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περί τά τέλη Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Συμπάσα ἡ κοινότης Κορυτσᾶς συνελθοῦσα ἐν τῷ ιερῷ ναῷ ἐκ βάθους ψυχῆς ἀνέπεμψε δεήσεις πρὸς τόν Ὑψιστον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰδίου εὐεργέτου. Ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς ἀστικῆς Σχολῆς Κορυτσᾶς κ. Φιλ. Α. Μάνος, διὰ καταλλήλου ἐπιμνημόσυνου λόγου ἐξέκρινε τὰς ἀρετάς τοῦ προῦρου μεταστάτος, ἐξιστορήσας δι' ὀλίγων μὲν ἀλλὰ περιεκτικωτάτων ἀπασαν τὴν βιογραφίαν τοῦ μακαρίτου εὐεργέτου Θωμᾶ Ἀν. Ἀδάμ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Φ. Α. Μάνου ἔχει ὡς ἐξῆς:

Σεβασμιώτατε Ἱερόρχα,

Ἀξιότιμοι συμπολίται,

Θρηγεῖ ἡ φίλη πατρίς πολυφίλητον καὶ πολυτίμον τέκνον αὐτῆς, τὸν αἰώνιστον Θωμᾶν Ἀν. Ἀδάμ, τελευταίαντος, περί τά τέλη τοῦ παρελθόντος μηνός Δεκεμβρίου ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Συνελθόντες δὲ ἐν τῷ ιερῷ τούτῳ ναῷ σήμερον πάντες ἡμεῖς, σπένδομεν δάκρυα πόνου καὶ ἐγνωμοσύνης καὶ δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου, ὅπως τῇ μὲν ψυχῇ τούτου προῦρου καὶ μακαρὶν τῆς πατρίδος τελευταίαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ αἰωνίαν αὐτοῦ τὴν μνήμην καταστήσῃ, τοῖς δὲ θρηνοῦσι τέκνοις, ἀδελφοῖς καὶ λοιποῖς συγγενεῖσι αὐτοῦ, καὶ ἀπάσῃ τῇ κοινότητι Κορυτσᾶς παράσχῃ παρηγορίαν ἐπὶ τῇ μεγίστῃ συμφορᾷ, ἥτις ἐπέσκηψεν αὐτοῖς.

Μέγα καὶ ἀνιάτον τό τραῦμα ὅπερ διήνοιξεν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ὁ θάνατος τοιοῦτου πολυτίμου ἀνδρός.

Ὁ αἰώνιστος Θωμᾶς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἀπορραβισθεὶς τὸν φιλοστόργου αὐτοῦ πατρός, ἠναγκάσθη νὰ ἀποκαρυνθῇ τῆς φιλάτης αὐτοῦ πατρίδος. Μετέβη ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου δὴνυσσε τὸν πολυκύματον αὐτοῦ βίον, χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ ἐπανήλθῃ τὴν γενέθλιον πατρίδα. Εἰς Αἴγυπτον μεταβάς ἐτυχε φιλοστόργου προστασίας τοῦ στενοῦ αὐτῷ συγγενεῖς ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Σωτηρίου Α. Νάτσου παρ' ᾧ ἐπὶ ἐπαετίαν ἐξησχῆθη εἰς τό ἐμπόριον.

Ἐν ἡλικίᾳ δὲ 23 ἐτῶν ἐπέδωκε κατ' ἰδίαν εἰς τό ἐμπόριον. Ἡ ἄσκησις αὐτοῦ, ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρός του, καὶ τιμιότης, ἡ οἰκονομία καὶ ὁ ἐμπορικὸς αὐτοῦ νοὺς ταχέως τὸν ἀνέδειξαν.

Ὁ Θεὸς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατηύθυνεν εἰς ἀποτέλεσμα αἰσίων. Ὡς φιλόστοργος ἀδελφὸς ἐκάλεσε πάραυτα τοὺς αὐταδέλφους τοῦ ἀξιοτίμου κ. κ. Διονύσιον καὶ Γεώργιον, ὅτινες ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἀξιοτίμου ἐξαδέλφου των κ. Σωτηρίου Νάτσου ταχέως εὐδοκίμησαν.

Ὁ πολυκλαυστος συμπολίτης ἡμῶν Θωμᾶς εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὅτινες καὶ μετὰ θάνατον ζῶσι καὶ ζῶσιν αἰώνως. Ἐν τῇ μεγαλόφρονι καὶ εὐσεβεῖ αὐτοῦ ψυχῇ εἶχεν ἐγκυαραγμένην βαθύτητα τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα. Ὅσο φῶς καλὸς κάθαρος ἀνὴρ. Ὅσο ἡμεῖς οὖν ἀπὸ τῶν φυσικῶν αὐτοῦ προτερημάτων εἶχε καθαρὰν τὴν ἰδέαν τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἐπι-

γίῳ τούτῳ βίῳ. Θεμέλιον τοῦ βίου αὐτοῦ εἶχε τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα, ἐλατήριον δὲ τῆς δράσεώς του τὴν θεραπείαν καὶ λατρίαν τῶν δύο τούτων ἱερωτάτων ἐν ἀνθρώποις ἰδεῶν. Δόγμα βιωτικὸν εἶχεν δι' ἡ εὐπραγία τῆς πατρίδος συνεπάγεται τὴν εὐπραγίαν τῶν ἀτόμων. Ἐξῆσε λοιπὸν ἐν Κυρίῳ καὶ ἀπέθανεν ἐν Κυρίῳ, εἰς ἡλικίαν 48 ἐτῶν διὰ τοῦτο καὶ μετὰ θάνατον ζῇ καὶ θὰ ζῇ αἰώνως. Διότι κατὰ τὴν Καινὴν Διαθήκην «Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες». Naί, λέγε, τὸ Πνεῦμα, ἡνα ἀναπαύονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

Ὡς φιλόστοργος δὲ πατὴρ ἐξηπόλισε τὴν τε ἡθικὴν καὶ τὴν ἡλικίαν προκοπὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ δεσποινίδων βασιλικῆς καὶ Σοφίας, καὶ τοῦ μικροῦ υἱοῦ του Χρυστάκη. Ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς οἰκγενείας του ὅπερ ἴδιον τῶν κοινῶν.

Καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην αὐτοῦ διέταρσαν ἔργω ὁ αἰώνιστος ἀνὴρ διότι ἐκ τῆς σημαντικῆς παρουσίας αὐτοῦ ἀνερχομένης εἰς τριάκοντα καὶ πλέον χιλιάδας λιρῶν ἐχορήγησε σπουδαῖον μέρους πρὸς ἀνοικοδόμησιν μεγαλοπρεποῦς Μητροπόλεως ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Κορυτσᾶ. Ἐρ' ὃ σεμνυνομένη ἡ τεθλιμμένη πατρίς ἀναγράφει αὐτὸν ἐν τῇ ἐπίκλησιν καταλόγων τῶν εὐεργετῶν τῆς.

Εὐσεβεστάτῃ καὶ φιλόπατρει ψυχῇ τοῦ αἰώνιστου καὶ πολυποθητοῦ συμπολίτου μας Θωμᾶ, νῦν ὅτε ἀνεπαύθη ἐκ τῶν κόπων τοῦ ἐπιγείου τούτου βίου, καὶ παρίστασι παρὰ τὸν θρόνον τοῦ οὐρανοῦ, δέξαι τὴν ἐσπεῖ εὐγνωμοσύνην πάντων ἡμῶν τῶν θρηνοῦντων ἐπὶ τῇ προῦρῳ μακαρῇ τῆς φιλάτης πατρίδος μεταστάσει σου πρὸς Κύριον. Τὰ θεῖα καὶ εἰλικρινῆ δάκρυα συγκινήσεως ἀπὲρ ἄβυσσον ῥέουσιν ἐκ μέσης καρδίας πάντων τῶν συμπολιτῶν σου, σοὶ διαλάμπουσι πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ πλάστου ὡς ἀδάμαντες πρῶτον μεγέθους. Αἱ δὲ θερμαὶ ἡμῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις ὑπὲρ σοῦ, θυμιαμα ὑψούνται πρὸς τὸν Πλάστην.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη πολυφίλητε. N.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Πλήρης ἡμερῶν, προχθὲς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἡρώμως παρέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ μέγας τοῦ ἔθνους καὶ τῶν γραμμάτων Εὐεργέτης ὁ ἐν Γουδάμπα τῆς Αἰγύπτου ἐμπορευόμενος Ἰωάννης Δημητρίου, τέκνον τῆς Ἰστορικωτάτης καὶ Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας. Ὁ αἰώνιστος Μακεδὼν, γενεῖοδωρος ὡς ἄλλος Ἀβέρῳ ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, πάντοτε προσῆλθε γενναϊότητα ἀρωγὸς εἰς τε τὰς Ἑκκλησίας καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα. ἀνήγειρε μετὰ τοῦ προσποθανόντος ἀδελφοῦ τοῦ Θεοφάνους, ἰδίως ἀπάναις, πλείστα εὐεργετικά καταστήματα μετὰ τὴν ἐπωμυμίαν αὐτῶν συνέδραμεν ἀπόρους, ἐπιοικίσεν ὀρφανὰς δὲν περιωρίσθη ἐν τῇ γενετείρᾳ του μόνον, ἀλλ' ἀκολούθησεν κατὰ βῆμα τὸν ἑταῖρον μεγαλοεργέτην τῆς εὐαγγελίας Ἡπεῖρου κ. Ἀβέρῳ προσῆλθε πλειστάκις ὡς εὐεργέτης καὶ εἰς τὴν δεινοπαθοῦσαν Ἑλλην. Κοινότητα Ἀλεξανδρείας μετὰ γενναίαν ποσά, ἀτινα ἔθεσαν αὐτὸν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν μεγαλοεργετῶν τῆς κοινότητος καὶ δεύτερον μετὰ τοῦ πρωτεύοντος Ἀβέρῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὁδὸς τῆς Ἀλεξανδρείας κοινότητος, βαθύως αἰσθανθεῖσα τὴν ἀπώλειαν τοῦ δευτέρου μεγαλοεργέτου τῆς, αἰέτως ἐν πλῆρει συνεδράσει ἐξέδωκε ψήφισμα ἵνα δαπάναις τῆς κοινότητος μεγαλοπρεποῦς γένηται ἡ κηδεία αὐτοῦ, νὰ κατατεθῇ πολυτίμητος στέφανος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κηδείαν ὀλυκλήρος ἡ ἐπιτροπὴ, ὁ Σύλλογος τῶν Καθητῶν καὶ διδασκάλων καὶ πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ τε Ἀβερῶντος Γερμανίου καὶ Ἀβερῶντος Παρθενάγγελου καὶ διακοπῶσι δι' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τὰ μαθήματα ὅλων τῶν τῆς κοινότητος Σχολείων.

Ὅσοιαν γενναίαν καρδίαν ἔτρεφε καὶ ὅσοιαν ἑλληνικὴν αἰσθημάτων ἐνεργετοῖν, ὁ αἰώνιστος Μακεδὼν, τρανῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀνοιχθείσης διαθήκης του, δι' ἧς καθιστᾷ γενικὸν κληρονόμον καὶ πιστὸν ἐκτελεστὴν τῶν τελευ-

ταίων διαθεσῶν του τὸν φιλογενέστατον ἀνεψιὸν αὐτοῦ κ. Μιχαὴλ Δημητρίου καὶ διατάσσει αὐτόν, ἵνα, ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1893 ἀπογεγραμμένης περιουσίας του κινήτης τε καὶ ἀκινήτου ἀνερχομένης εἰς 80 χιλιάδας λίρας Ἀγγλίας διαθήσῃ, ἐντός τριῶν μηνῶν, 10 χιλιάδας λίρας Ἀγγλίας ὑπὲρ τῆς πόλεως Βιτωλίων διὰ τὰ φιλανθρωπικά καθήκοντα. 5,000 εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ὅπως ἐκ τοῦ τόκου των ὑπανδρεύωνται κατ' ἔτος, διὰ κλήρου δύο ὀρφανὰ πτωχὰ κοράσια ἐκ τῶν προφίμων τοῦ ἐκεί Παρθενάγγελου Θεοφάνους καὶ Δημητρίου. 3,000 πρὸς ἀνέγερσιν νέου νοσοκομείου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. 500 λίρας εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν Βιτωλίων. 100 λίρας εἰς τὴν ἐν Τυρνάβῳ ἐκκλησίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. 50 εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἁγίου Δημητρίου Μεγαρόβου. 50 εἰς τὴν ἐν Μπουκίῳ ἐκκλησίαν τοῦ Σωτήρος. 50 εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου. 50 εἰς τὸ τῆς Ἀναλήψεως τῆς Μπουρσάκης. 800 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος. 400 εἰς τὸν ἐν Ἀθῆναις «Εὐαγγελισμὸν» διὰ μίαν κλινὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ 400 εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κόστα. 200 εἰς τὸ Ἀμακλίον, 200 ὑπὲρ τοῦ ἐν Παιραι Ζανείου Ὀρφανοτροφείου, 100 ὑπὲρ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἁγίου Σπυρίδωνος. 100 ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Ταφίου, 100 ὑπὲρ τῆς ἐν Κύπρῳ Παναγίας τοῦ Κύκκη. Εἰς τὴν Κοινότητα Ἀλεξανδρείας, ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν Σχολῶν τὰς ἐν Γκεζιρᾳ γαίας αὐτοῦ εἰς 100 περίπου Φεδιῶν ἀναπαλλοτριώτους καὶ λίρας 2,000 ἵνα λαμβάνῃ τὰ ἐνοίκια καὶ τοὺς τόκους των ὑπὲρ πτωχῶν ἀσθενῶν καὶ μαθητῶν, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Σάββα 100, εἰς Ναὸν καὶ Κοινότητα Κάφρ Ζαγιατ τὰς γαίας του ἐν Σιδῆρᾳ καὶ Ἀμπουκὺ ἀναπαλλοτριώτους, εἰς τὴν ἐν Τάντᾳ ἐκκλησίαν τῆς Ὑπαπαντῆς 50, εἰς τὸν ἐν Κάιρῳ Ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου 50.

Εἰς τὴν Νύμφην του κ. Ἐλένης χήραν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Θεοφάνους τὸ ἥμισυ τῶν ἐπιπλάν καὶ σκευῶν τῆς οἰκίας ἐν ᾧ κατῴκει καὶ λίρας χιλίας μετρητάς. εἰς τὴν ὑπηρετήριαν του Εἰρηνὴν Μαντακῆ λ. 1000, εἰς τὸν ὑπάλληλόν του Πέτρον Γεωργίου 1000, εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπάλληλους του καὶ ὑπηρετας εὐνοσιπλοῦς καὶ ἠθαγενεῖς μισθὸν ἑνὸς ἔτους, εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀγγελῆν Κολουμόπουλον 500, εἰς τὸν γραμματεῖα του Δημητρίον Μπαζίου 1500. Χαρίζει δὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπους του πᾶν ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ τῷ ἐχρεώστων τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του.

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ποσῶν τούτων πᾶσα ἡ λοιπὴ περιουσία ἐκ χρεωγράφων κτημάτων καὶ παντὸς ἄλλου πραγματος ἀνήκοντες εἰς αὐτὸν θέλει εἶσθαι κτήμα καὶ κληρονομία τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ καὶ κληρονόμου Μ. Κ. Δημητρίου ἐν καθιστᾷ ἐκτελεστὴν τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης, παρακαλεῖ δὲ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν τελευταίαν του θέλησιν.

Μετ' ἧς ἀγαθότητος καὶ γενναιοπροσόντος διαθέτει τὴν περιουσίαν του ὁ μέγας ἀνὴρ μετὰ τῆς αὐτῆς τελευτῶν ἐκαιτεῖται συγχώρησιν παρ' ἐκείνων οὓς εἶτε ἐν λόγῳ εἶτε ἐν ἔργῳ, εἶτε ἄλλως δυσηρέστησεν ἢ ἄλλως ἐπικράνεν, ὡς καὶ αὐτὸς συγχωρεῖ πάντας τοὺς δυσαρστήσαντας αὐτόν καὶ ὁ Θεὸς, εὐχεται νὰ εἶνε βοηθὸς του!

Εὐαγγελικωτέρα καὶ γενναιοδωροτέρα διαθήκη δὲν εἶχε νὰ παραβάλλῃ μέχρι σήμερον ἡ ἱστορία. Θρησκεία, Πατρίς, ἔθνος καὶ πρὸς τὸ πλῆθος καθήκον ἀνταποκρίνονται πληρέστατα ἐν αὐτῇ καὶ δικαίως ἀποθαμνίζονται πᾶσι ἐλλήνων ὑπαγορευόμενα τὴν συνταξιν αὐτῆς. ποία ἑλληνικὴ καρδία δὲν πάλλει ἐξ ἐθνικῆς ὑπερηφανίας! Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν ὦ! αἰώνιστε ἀνὴρ! ἡ δόξα σοὶ μένει ἀβίητος καὶ τὸς αἰῶνας, καὶ ἡ Μήτηρ, πατρίς μας καυχωμένη διὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἔργα σου εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ γυρολόγους καὶ πλάνους τῆς Ρωμανίας καὶ Βουλγαρίας, ἀτινα εἶνε τρανωτάτῃ ἀπόδειξις ὅτι ἡ καρδία τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶνε ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ.

Τάντα (Αἰγύπτου) 21 Φεβρουαρίου 1896

Γαλακτίτης

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ στρατιωτικὴ σημασία καὶ αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι τῆς ἐν Ἀφρικῇ καταστροφῆς τῶν ἰταλῶν μεγαλύνονται ὁσημέραι. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Βεραιτιέρι, ἐξαγεται ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἀπερσισθῇ Σάββατον ἐσπέρας ὅτι τὰ στρατευματα ἐβάδισαν ὅλην τὴν νύκτα ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης καὶ ὅτι ἡ μάχη ἤρξατο τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς, διήρκεσε δὲ ἐν συνόλῳ πέντε ὥρας. Αἱ τρεῖς ἰταλικαὶ φάλαγγες συνεδίοντο δι' ἰσχυρὸν ἀποσπασμάτων. ἄλλ' ἡ συνοχὴ ἦτον τοσοῦτον χαλαρά, ὥστε ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀλβερτόνῃν ἀριστερὰ πτέρυξ, ἐχώρησε πολὺ περαιτέρω τοῦ ταχθέντος αὐτῇ σκοποῦ χωρίς ν' ἀνακοπῇ ἐγκαίρως. εἰς τὸ σφάλμα τοῦτο φαίνεται ἀποδίδουσα ἡ ἐκθεσις τὴν καταστροφήν, διότι αἰφνης τὰ τέσσαρα τάγματα τῶν ἰθαγενῶν ὦν ἡγετὸς ὁ Ἀλβερτόνῃς εὐρέθησαν κυκλωμένα ὑπὸ πολλοπληθύνον ἑθρῶν. Τὸ ἀνώμαλον τοῦ ἑσφους δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἀναπτύχθῃ καλῶς τὰ ἰταλικά στρατευματα καὶ νὰ χρησιμοποιοθῇ δεόντως τὸ πυροβολικόν, ἡ κυρία τῶν ἰταλῶν ὑπερχή. Δυστυχῶς πρὶν ἢ εἰ τι λήξῃ ἡ μάχη καὶ ἐνῷ εἰτι ἡγενοῖτο ἡ τύχη τῶν φάλαγγων του ὁ ἀρχιστράτηγος ἐτρέπη εἰς φυγὴν, διανύσας, κατὰ τινὰς υπολογισμούς, ὡς ἐν ἱπποδρομίῳ, 120 χιλιόμετρα ἐντός 24 ὥρων καὶ εὐρέεις τῇ ἐπαύριον ἐν Σαγανέιτι, ἐγγὺς τῆς Ἀσμάρας, ἐνθα περιυλλέγονται νῦν οἱ περισωθέντες. ἐκ τῶν ἀπερσάντων ἐκτάσεων ἀς κατεῖχον οἱ ἰταλοὶ πρὸ τοῦ Ἀμπᾶ Ἀλαγιτῆ, μόλις τὸ ἐν δέκατον ἀπομένει εἰτι εἰς χεῖρας αὐτῶν, ὑπάρχει δὲ φόβος ὅτι ἔπασεν ἡ θὰ πείσῃ μετ' ὀλίγων καὶ τὸ Ἀδύνατον, ὅπερ μετέτρεψαν εἰς ὀχυρὸν προῦριον καὶ ἐνθα κείται μεγάλαι ἀποθήκαι πολεμοφοδίων καὶ τροφίμων. Ὁ νέος διοικητὴς τῆς Βερούβας καὶ ἀρχιστράτηγος Βαλδασέρας, σπεύδων ἦδη ἐκ τῆς Μασσαρίας εἰς τὸ μέτωπον, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀμύνης μετὰ τῶν νέων ταγμάτων, οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἐπιπρὶν ἢ τὴν ὑπερσπίσιν τῆς γραμμῆς Κερὲν-Ἀμάρας. Ἡ Κασάλα ἀπειλουμένη ἦδη ὑπὸ τῶν δερβιστῶν δὲ ἐκκενωθῇ.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς Δονδινεῖου «Σημαίας» τηλεγραφεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ αὐτὴ ῥωσσικὴ προέσται ἀνηνθῆθη τελευταίον μετ' ὀλίγον ἀπορρασιτικὸν πρὸς τὸν Οἰκουμένικόν Πατριάρχην τῶν Ἑλλήνων, ὅπως πείσῃ αὐτὸν νὰ ἀποσπῇ τὸ σχίσμα, τὸ ὅποιον ἐκλήρυε κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας πρὸς 13 ἢ 14 ἐτῶν. Χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τις τὰ αἰτία τὰ δθέντα πρὸς Ρώσους εἰς τὸ διὰβημα αὐτὸ, εἶνε πολὺ δύσκολον ν' ἀναμετρήσῃ τὰ δυνατὰ ἀποτελέσματα μέτρου ἐπηρεαζόντος ὅχι μόνον τὴν Βουλγαρίαν ἀλλὰ καὶ τὴν Σερβίαν, Ρωμανίαν, Μακεδονίαν καὶ Τουρκίαν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ρωσία υἱοθετεῖ τοιοῦτον μέτρον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ μικροτέρα ἀμφιβολία περὶ τῆς οἰστικῆς αὐτοῦ ἀποδοχῆς, εἰς τὸ πείσμα τοῦ ἰσχυροῦ ἐν Ἑλλάδι αἰσθήματος κατὰ παντὸς Βουλγαρικοῦ, ὅπως ἰδιαζόντως καταφαίνεται ἀπὸ τὸν ἐρεθισμένον τόνον τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου σχολιάζοντος τὰ τελευταῖα ἐν Βουλγαρίᾳ συμβαντα.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἐν Βανίστῃ χωρίῳ τῆς Δροπόλεως διώρον ἀπέγοντο τοῦ Ἀργυροκάστρου διπλοῦς διεπράχθη φόνος. Τῇ 11 Ἰανουαρίου ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, κατόικιοι τινες τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐν πύρῳ μὴθι διατελούντες ὡς ἐκ τῶν ἐπισκεψάμενων καὶ συζητούντες πεισματωδῶς, ἐπέπεσον οἱ μὲν κατὰ τῶν δὲ τύποντες ἀλλήλους διὰ λίθων καὶ ραβδῶν. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ταύτῃ ἐτραυματίσθησαν καιρίως δύο ἐξ ὧν ὁ εἰς ὀνομαζόμενος Παναγιώτης Μπράς βληθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐξέπνευσεν αὐθόρῃ καὶ δὲ ἑτερος Νάσιος Αἰτίης πικαλούμενος μετὰ δεκαπενθήμερον. Τοῦ διπλοῦ τούτου φόνου λαβοῦσα γυνὴν ἡ ἀρχὴ καὶ σπεύδουσα ἐπὶ τόπου συνάλασε πάντας τοὺς ἐν τῇ ἐν λόγῳ συμπλοκῇ λαθόντας μέρους καὶ δόχηται αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακάς.

— Τὴν 28 Ἰανουαρίου Κυριακὴν τῆς ἀπό-

κρου νέος τις ἐξ Ἀργυροκάστρου Ἰωάννης Χί-ττος ὀνομαζόμενος προσκληθεὶς ἐν τινι γάμῳ ἐν τῇ κώμῃ Τερμπονικῇ καὶ διερχόμενος ἐπιπῶν τὴν κωμόπολιν Ἀλμπόλον μετὰ τῶν ἄλλων συμπεθῆρων, ἐν καταστάσει μέθης ἐν ἐφόρυσεν ἀκούσας καὶ λεληθένους διὰ πολυκρότου τὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατελούντα νυκτοφυλάκα τῆς ἐν λόγῳ κωμοπόλεως, Ἀμπετίν Πέτσιν ὀνομαζόμενον καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Πετασίου καταγόμενον, καίπερ ὄντα φίλον αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ γινώσιν τούτου λαβοῦσα συνέλαβεν αὐτόν καὶ δόχησεν εἰς τὰς φυλακάς Τεπελενίου ἐν αἷς εἰσέτι διατελεῖ. Καθὰ πληροφοροῦμεθα ἡ οἰκονομία τοῦ φρονεθέντος κατὰ τὸ παρὸς τοῖς Ἀλβανοῖς (Αἰκμαντοῖς) ἐπικρατοῦν ἔθνος, ἐμμένει εἰς τὴν δι' αἵματος ἀντεκδίκησιν, οὐδόλως ἀρ-κουμένη εἰς τὴν νομίμον καταδίωξιν τοῦ φρονέως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Ἐν τῷ Σταδίῳ εὐρέθῃ προτομῇ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους μετ' διπλοῦν προσώπων, ἐξ ἐκείνων ἀς ἐσθῆσαν εἰ Ἀθηναῖς καθ' ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀνεκάλουν Ἑρμᾶς. — Ἀπερσισθῇ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Σαμάρα πρὸς τοὺς Ἀγῶνας νὰ παιγθῇ ἐντός τοῦ Σταδίου ὅρ' ὅλων τῶν συνηγομένων μουσικῶν, ὁ δὲ χορὸς νὰ ψάλλῃ αὐτὸν πρὸς ὀρχήσαντων χωρὶν τῆς ἀκουστικῆς ἐντός τοῦ Ζαπείου ὑπὸ τὴν κυκλοτερῆ σκάν. Ὁ χορὸς ἀπαρτίζεται ἐξ 120 προσώπων μελῶν τῆς οἰλαρχμονικῆς καὶ τοῦ μουσικοῦ συλλόγου Πειραιῶς. Τὰς ἡνωμένας μουσικὰς θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Καίσαρης. — Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία προσέφερεν ὑπὲρ τῆς παραστάσεως τῆς Ἀντιγόνης ὄραχ. 2000. — Εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετάσχῳσι ἐν συνόλῳ 169. Εἰς τούτους προστίθεται καὶ ἑτεροί 58, ὁ ὅποιοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς τακτικὰς ἀσκήσεις τῶν διεθνῶν ἀγῶνων, διὰ τὸν Μαρθαρινεὸν δὲ δρόμον ἐδήλωσαν ἐν συνόλῳ 40 ἀθληταί. — Ἐκ τῆς Ἀ ν τ ι γ ὄ ν ης εἰς Πειραιᾶ θὰ ἔχωμεν κατὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν παράστασιν τοῦ Αἰάντος. — Ὡς τηλεγραφεῖται ἐκ Κερβάσαρᾳ ἡ ὑποφθογίτης τοῦ κ. Τρικούπη ἐν Βαλτω πανηγυρίζεται ἐθυσιαστικῶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ πολυπληθῶν φίλων του. — Διωρίζον ἐν τῇ κενῇ θέσει τοῦ νομάρχου Λακωνίας ὁ κ. Νικόλ. Κουμαρινιώτης πρ

κόνισις τῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν καὶ τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς, διακρίνουν τὸ νέον βιβλίον τοῦ φίλου συγγραφέως, τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν θερμότερα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, τιμώμενον ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς.

— Ἐν Ἀρτῇ ἀπεβίωσε πρὸ ἐβδομάδων ὁ ἐκ Σωπικῆς τοῦ Πωγωνίου Αθ. Βαϊνᾶς βρελοποιός, ἀφήσας κληρονόμους τῆς περιουσίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν διὰ φιλοπονίας καὶ τιμιότητος ἀπέκτησε τὴν σύζυγον Μαρίαν καὶ τὸν υἱόν του Εὐάγγελον.

— Τὸν κάλλιστον καὶ νεαρόν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς φοιτητὴν κ. Ἀθανάσιον Γ. Ἀθανασιάδην ἐκ Λεσινίτης τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου, ἀριτεύσαντα εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν γενικῶν μαθημάτων συγχάριζον ἐπὶ τούτῳ μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς, ἅτε εὐελπίζομενοι ἡμέραν τινά, θέλει παράσχει τὰς πλουτίμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας ὑπηρεσίας του· ἐπευχόμεθα δ' ἵνα καὶ ἐν ταῖς διδακτορικαῖς ἀξιωθῇ ὁμοίως ἐπιτυχίας, πρὸς μεγίστην χαρὰν καὶ τῶν φιλοστροφῶν γονέων του.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βόλου τὰ ἐξῆς. — «Τὴν 18ην Φεβρουαρίου εἰς τὸν ἐνταῦθα ναὸν τῶν ἁγ. Θεοδώρων ἐτελέσθη ἡ βάπτισις τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Δαυὶδ Ἡλ. Κοφρίνα μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους καὶ ἰδίᾳ Ἡπειρωτῶν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελεσεως τοῦ μυστηρίου ὁ νεοφώτιστος ἀναβὰς ἐπὶ βήματος ἀνέγνωσεν ἀποστολὴν κατὰ τῆς ἰουδαϊκῆς θρησκείας, τὸν χωρισμὸν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸν ὅρον τῆς εὐλαβοῦς τηρήσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἰς ἣν προσήρχετο. Πάντες δὲ συνεκινήθησαν ἐκ τούτου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου μετέβη παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ κ. Γρηγορίῳ καὶ ἡσπάζθη τὴν χεῖρα αὐτοῦ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀναδόχων Κ. Λεονταρίδου Ἡπειρώτου καὶ Παναγ. Παναγούλακου δερματεμπόρου ἐκ Σπάρτης οἵτινες μετὰ τοῦ Ἡπειρώτου ἱερομονάχου κ. Βενιαμίν συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς πᾶν ὅτι ἀπαιτεῖτο ὑπὲρ τοῦ νεοφωτιστοῦ ὅστις ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεόδωρος, κατὰ γὰρ ἐκ διακριτομένης τῶν Ἰωαννίνων οἰκογενείας, ἐσπούδασεν ἐν τῇ ζωστικαίᾳ σχολῇ καὶ ἐπὶ διετίαν ἡκρόασατο μαθημάτων ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων, τὰ ὁποῖα διέκοψεν ἐνεκα οἰκογενειακῶν λόγων. Εἶνε ἔγγαμος.

«Προσέτι ἔλαβε τὸ βάπτισμα ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ὁθωμανὸς Ντάνας πρῶην ἐπιλογίας καὶ πρὸ ἐννέα ἐτῶν λειποτακτῆρας ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ὀθωμ. στρατοῦ διότι ἐφόνευσεν χριστιανὸν τινὰ εἰς «Μνηματάκια» τῶν Ἰωαννίνων. Ἀνεδέχθη δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς κολυμβήθρας ὁ κ. Αλ. Λεονταρίδης ὀνομάσας αὐτὸν Ἀναστάσιον.

«Χθὲς ἀνεδέχθη ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὴν Ἰόλην Γ. Χατζοπούλου ἐκ Διασκοβεσίου τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Διομήδης Κ. Χρονίδης φῖνις εὐχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας εἰς πολλὰ τοιαῦτα νὰ παρίσταται εὐάρεστα μυστήρια.

— Μετὰ μεγίστης θλίψεως ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Χλωμοῦ τῆς Ἡπείρου καλοῦ πατριώτου Δημητρίου Πρέμπτη, ἐπισυμβάντα τῷ Σαββάτῳ 10 Φεβρουαρίου ἐν τῇ ρωμαντικῇ νήσῳ Πριγκήπῳ ὅπου ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐγκατασταθεὶς ὁ ἀείμνηστος διεκρίθη μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ ἐγένετο σεμνοτάτῃ τῇ ἐπαύριον, παρακολουθησάντων αὐτὴν πολλῶν χλωμιωτῶν ἐκτεμνόντων τὸν ἄνδρα. Συλλυπούμενοι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, ἡτοὶ τῷ ἐν Χλωμῷ ἐξαδέλφῳ Πανσ. ἀρχιμ. κ. Κωνσταντίνῳ, τῷ ἐν Κων/πόλει υἱῷ αὐτοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλῳ ὡς καὶ τῷ ἐξ ἀδελφῆς γαμβρῷ ἀξιοτίμῳ κ. Δημ. Βιζούκῃ, εὐχόμεθα τῷ μακαρίτῃ γαίῳν ἐλαφράν.

ΠΕΡΙ ΧΛΩΜΟΥ

Ἀπάντησις εἰς τὸν ἀπειλητῆρα ΠΕΛΕΚΥΦΟΡΟΝ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως». 1)

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Πέμπτον. Ἐπίτρεψον, κλεινὲ Πελεκυφόρε, νὰ σὲ συμβουλευσωμεν πλήρεις συστολῆς, ὅπως μετὰ μείζονος λεπτομερείας καὶ ἐνδιαφέροντος ἐξετάσῃς τὰ ἐν χλωμῷ ἵνα ἴδῃς ἐὰν πράγματι οἱ ἀγαπητοί σοι Ἀθ. Οἱ. καὶ Παν. Γκ. ἀπολαύωσι τῆς ἀγάπης τῶν συμπατριωτῶν των. Οὐτε χήρα εἶμαι οὐτε ὀρφανὸν σὲ διὰ νὰ πείσω ἀμέσως περὶ τούτου, ἀρκούμαι ὅμως καὶ εἰς τὴν ἀπλὴν τήνδε ὑπόμνησιν.

Διὰ τῶν ἄλλων ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα παρατίθης, οὐδὲν νέον λέγεις, διότι εἵπομεν ἐν τῇ πρώτῃ διατριβῇ ὅτι καὶ ἡμεῖς πολλὰ ὀνόματα ἡδυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὴν δημοσίαν περὶφρόνησιν. 2)

Ἐκτον. Παρκαλοῦμεν σε κ. Πελεκυφόρε, νὰ μὴ παρεξηγῇς τὰ γραφέντα, οὐδὲ νὰ διαστρέφῃς αὐτά. Ἐκ τίνος ἡγουμένου συλλογισμοῦ ἐξάγεις ὅτι ἀδικεῖ ὁ Εὐθυρρήμων τὰ πατριαρχεῖα; Διαμκρυρόμεθα. Πού τῆς διατριβῆς διαβλέπεις τὴν γνώμην ἡμῶν ὅτι τὰ σεβαστά πατριαρχεῖα ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸν μὲν καὶ

τὸν δέ, παραβαίνοντα κανόνας καὶ διατάξεις; Ἐπειδὴ, μετολαβήναι οἰοῦντο εὐπολήπτου προσώπου προβαίνουσιν εἰς τοιαύτους ἢ τοιαύτους πράξεις, χωρὶς βεβαίως νὰ ὦσιν εἰς θέσιν—ὡς φυσικόν—νὰ γνωρίζωσι τὰ πρὸ αὐτῆς κατὰ βέβαιον καὶ πλάτος, ἐπεταὶ ὅτι παρέβησαν κανόνας καὶ διατάξεις; Τὴν ὥρῃαν τῶντι ταύτην λογικὴν συμβουλευόμεν σε νὰ ἀνακοινώσῃς δημοσίᾳ, ἔσο δὲ βέβαιος ὅτι πολλοὺς θὰ εὕρῃς ὑποστηρικτάς, πρώτιστον πάντων τὸν Εὐθυρρήμωνα. Εἶτα ἀρνείσαι ὅτι ὁ δραστήριος καὶ ἀγαπητὸς μητροπολίτης, ἅγιος Δρυῖνουπόλεως κ. Γρηγόριος, ὃν λέγεις ὅτι ἀδικῶ ἐπικινῶν, ἀρνείσαι, ἐπαναλαμβάνων, ὅτι ἀνέβαλλεν ἐπ' ἀόριστον τὴν χειροτονίαν, πλεονὴ ἀπαξ τὸν ὑπόψῃφον ἀποπέμψας.

Παρακατιῶν λέγεις ὅτι ὁμοφώνῳ τοῦ Χλωμοῦ αἰτήσῃ (sic!) πρόκειται νὰ προχειρισθῇ ὁ αἰδὲς. κ. Σ. Π. εἰς Οἰκονόμον. Τὸ εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας (ἂν τὸ ἀπαιτῇ ἡ πλειονότης), εἴθε δὲ νὰ φανῇ ἀντάξιός τοῦ ἀμέσως ΠΡΟΚΑΤΟΧΟΥ του. Νὰ ἔχωμεν δὲ καὶ καλὸν ἀπάντημα εἰς τὸ ἐτι καλῆτερον ἐρώτημά σου, διατί λέγεις, κ. Πελεκυφόρε, περὶ τοῦ Ἀρχ., κατηγορηθέντος ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ καὶ τοῦ Η. Π.; ἐπὶ κακῇ φήμῃ, καὶ ὅχι ἱεροσύλῳ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ δύσφημος περὶ τοῦ ἄλλου ἀδόξως, ἀπολύτως καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ὡς καὶ ἡμεῖς κατηγορηματικῶς εἵπομεν δράστης περὶ τοῦ κ. Σ. Η. Π.; Γνωρίζεις βεβαίως ὅποσον διαφέρει ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΝΟΧΗΣ καὶ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΝΟΧΗΣ διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὑπεκφεύγεις ὡς Ἰωαννίνιος ἔγχελς.

Ἐβδομον καὶ τελευταῖον (διότι δεῖν ἔπειτα εἰποισάμεθα κατὰχρησιν τῆς ὑπομονῆς σου καὶ εἶναι κίνδυνος κ. Πελεκυφόρε, μὴ ἐν τῇ ζάλῃ σου καταφέρῃς κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐξ ἀπροόπτου τὸν πέλεκυν, ὃν ἔχεις ἀνά χεῖρας. Λοιπὸν τελευταῖον προτείνω σοι, ὡς εἰλικρινῆς καὶ φιλάδελφος συμπατριώτης, νὰ μὴ ἀναλαμβάνῃς τὴν ὑποστήριξιν πατριωτικῶν ζητημάτων ἐὰν δὲν ἔχῃς καιρὸν καὶ ὀρεξιν—κατὰ τὴν ΣΗΝ ὁμολογίαν—νὰ τὰ ὑπερασπισθῇς ὡς δεῖ.

Περὶ διδασκάλου δὲ προκειμένου—καί περ λίαν νοήμων ἐν ἀρχῇ—φαίνεσαι συγχέων ζητήματα.

Δὲν πρόκειται περὶ ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκπληρώσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

Πλὴν τολμᾷς νὰ εἴπῃς ὅτι εἰκοσαετῆς νεανίσκος δύναται νὰ ἔχῃ τὰς γνώσεις τεσσαρακονταετοῦς πεπειραμένου διδασκάλου;

Περὶ δὲ τοῦ ἀναιδοῦς γεροντίου—ὅπερ ἐπὶ σκοπῷ ἴσως μετέτρεψας εἰς ἀδελφὸν γεροντίου—σοὶ λέγω εἰλικρινῶς ὅτι δὲν ἐνόησας περὶ τίνος πρόκειται.

Ἄλλως τε πᾶσι τοῖς γεροντίοις—τοῖς πολὺ γηραλέοις ὅμως, οἷς τισι ὀλίγος ἐναπολείπεται χρόνος—ἡκιστα ἀρμόζει νὰ ψυχραίνωνται μετὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ.

Θὰ ἦτο κάλλιον νὰ κάθηνται ἡσυχοὶ ἐν τῇ γωνίᾳ προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς των, προτείνοντες τοῖς ἐπιγιγνομένοις φιλοπατρίας ἐκ τοῦ βίου των παραδείγματα—ἐὰν ἔχωσι τοιαῦτα—καὶ λέγοντες τὸ ἡδύσκηρον.

Ἄμμες ποκ' ἡμεῖς ἀλκιμοὶ νεανῖαι.

Καὶ ταῦτα ὡς ἀνταπάντησιν εἰς τὰ ὀλίγα σου, φοβερὲ ἐν τῷ τέλει Πελεκυφόρε.

Ἦδη ἐπίτρεψον ἡμῖν, πλησιάζουσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ λόγου, νὰ διατυπώσωμεν ἀτομικὰς τινὰς ιδέας.

I) Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποθαρρυνώμεθα καὶ νὰ διατάσωμεν αὐθαίρετως τὴν δικαιοσύνην οἰαδήποτε συζητήσεως, διότι ἡ κοινωνία εἶναι διηνεκὴς ἀγὼν, ἐξ οὗ δὲν ἐξέρχεται τις πάντοτε νικητὴς ὥστε θαρσεῖν χρὴ ταχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον.

II) Ὅτι ἐν συζητήσεσιν ὀφείλομεν νὰ ὦμεν ἐστερημένοι παντὸς σκανδαλώδους ὀργάνου, πελέκειος ἢ μαχαίρας, διότι, ὡς γνωστὸν, οἱ πελέκειοι χρώμενοι πελέκει ἀπολλοῦνται. Ἐξ ἄλλου δὲ αἱ διὰ φοβήτρων καὶ ἀπειλῶν συζητήσεις δὲν εἶναι ἴδιον ἀνδρός, ἀκέραιον ἔχοντος τὸν πολιτισμόν.

III) Ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀναρῶμεν τοὺς λόγους τῶν ἀντιπροσφώνων σωφρόνως καὶ εὐγενῶς,

οὐχὶ δὲ αὐθαίρετως καὶ ὑπερηφάνως καὶ δολίως.

Ρεῖτον γὰρ μινύθει σκολιὸν καὶ ἀγνήνον [κάρφει].

Ζεὺς ὑψιβρεμέτως, ὃς ὑπέρτατα δώματα [ναίει].

IV) Ὅτι δέον προκειμένου περὶ πατρίδος θυσιάζωμεν πᾶν πάθος, πᾶσαν προσωπολήψιαν καὶ πᾶν ἄγνὸν ἀκόμη αἰσθημα φιλίας—εὐγενῶς ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν—καὶ νὰ κατερχώμεθα εἰς τὸν ἐνδοξὸν ἀγὼνα ἔχοντες πεποιθήσιν ἐν ἡμᾶς αὐτοῖς καὶ οὐχὶ εἰς τὰ φονικά ὄργανα οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδην.

Δύο λέξεις ἀκόμη, ἰδιαίτερώς ταύτας, ἀγαπῶμεν συμπατριῶτα. Δὲν ἀποκλείομεν, ὅπως σὺ, ἀπάντησιν, τὸνναντίον σὲ προτρέπομεν εἰς τοῦτο. Ἐὰν ἀπαντήσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς προφρονέστατα ἐὰν αὕτη περιορίζεται ἐν τοῖς θεμιτοῖς καὶ λογικοῖς ὁρίοις καὶ θὰ σὲ παρακαλέσωμεν μάλιστα ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐργασθώμεν ὑπὲρ τῆς γαθῆς τῆς πατρίδος προόδου. Τὸνναντίον ὅμως θὰ περιφρονήσωμεν αὐτὴν—ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΩΣ ΛΕΓΩ—δι' ἀπαθεστάτης σιωπῆς· ἐῴχη τὸ ὕψος τῆς 10 Φεβρουαρίου, θεωροῦντες ἀπρεπὲς νὰ ἐπικαλώμεθα συμπατριῶται καὶ τίπαλοι—ἐν θέλῃς—ἀνδρὸς τοιαύτας ἔχοντες τὰς ἀρχὰς καὶ τοιοῦτους τοὺς τρόπους.

Δὲν ἡλπίζον δὲ—ὁμιλῶ εἰλικρινῶς—καὶ θὰ συνεχώρουν ὡς ἐντιμὸς Χλωμιώτης νὰ εἴναι ἐν μέσῃ «Κωνσταντινουπόλει» τέκνον τοῦ ἐννοῦς Χλωμοῦ, κραδαίνον τῆς βίας καὶ αὐθαίρεσας τὸν πέλεκυν. Εἶναι ὄνειδος τῆς πατρίδος.

Περὶ τῶν λόγων σημειῶ (πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεννοήσεως) ὅτι οὔτε περὶ Λεονταρίου ὕδρας πρόκειται οὔτε περὶ Νεμεαίου λέοντος. Πρόκειται περὶ Χλωμιώτου Εὐθυρρήμονος ὃς ΕΝΑ ΟΙΩΝΟΝ ΟΙΕΤΑΙ ΑΡΙΣΤΟΝ, ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΗΣ.

Εὐθυρρήμων Χλωμιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΔΑΛ & ΒΑΡΒΟΥ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς προσεγγίζουν ἐκτὸς τῶν μένων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πρεβέζης, Σαλαώρας, Θεσσαλονίκης καὶ Κρήτης καὶ εἰς Ἀγ. 40.

Ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀγ. 40 ἀναχωρεῖ τὸ ἀτμόπλοιο τακτικῶς ἐκάστην Τρίτην ὥρα 7 Μ. Μ.

Ἀπὸ Ἀγ. 40 διὰ Κέρκυρα καὶ Πειραιᾶ ἀναχωρεῖ τὸ ἀτμόπλοιο ἐκάστην Πέμπτην ὥρα 11 Π. Μ. δέχεται ἐπιβάτας δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, διὰ Κωνσταντινουπόλιν, Σμύρνην, Ἀλεξανδρείαν. Εἰς Πειραιᾶ οἱ ἐπιβάται εὐρίσκουσιν ἅμα φθάσασιν ἀτμόπλοιο διὰ Κωνσταντινουπόλιν καὶ Σμύρνην, ὃ δὲ πρᾶκτωρ τῶν Ἀγ. 40 ἐκδίδει εἰσιτήρια κατ' εὐθείαν διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη.

Δρ Β. Δ. ΡΕΚΚΑΣ

χειρουργός

τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ νοσοκομείου Χαμιδὲ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἀρχαῖος βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς Ἀντωνῶν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ καθηγητῇ Θ. Ἀρεταίῳ Παρισίους δέ, ἐπὶ μακρὸν χρόνον τελειοποιηθεὶς περὶ τὰ χειρουργικά, γυναικολογικά καὶ ἀφροδισιακά σήματα.

Αἱ ἐγχειρήσεις πᾶσαι ἐκτελοῦνται παρ' αὐτοῦ ἐν ἀσθηφίᾳ καὶ ἀντισθηφίᾳ καὶ διὰ γενικῆς ἢ τοπικῆς ἀναισθησίας κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ τελειοτάτας μεθόδους.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρός

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8-9 π. μ. καὶ 2-3 μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η «ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους γνωστὸν Ἐστιατόριον ἢ «Ἀκαδημία» ἠνεῳχθη ὑπὸ τοῦ ρεκτοῦ καὶ ποιητικωτάτου κ. Γ. Καλαφάτη Λευκαδίου. Ἐν αὐτῇ ἄκρα περιποίησις καὶ καθαριότητι ἀμειλλᾶται πρὸς καλῆτερα τῶν Ἀθηνῶν ἐστιατόρια. Συνιστᾶται φοιτηταῖς.

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος

10 ὁδὸς Βαλτετσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)

(1) (Βλ. «Κωνστ.» ἀριθ. 32 Σελ. 10 Φθρ. 1896).

(2) (Βλ. Φ. Ἡ. 1 Δεκεμβ. 95 σελ. Γ' στήλῃ Β', στίχ. 10 καὶ ἐξῆς).